

Udvalget taget Hensyn hertil (Vindringsforslag Nr. 4).

Udvalgets Flertal foreslaar, at Lovforslagets § 10 udgaa. Det kan ikke anerkjende, at de Grunde, som findes i Bemærkningerne til Støtte for denne Paragraf, ere af saa stor Betydning, at det for sit Vedkommende finder det rigtigt at tilraade Staten at overtage en Forpligtelse, som kan blive byrdefuld for den.

Mindretallet (Moberg, Hansen, P. Pedersen) tror ikke, at der ved Overtagelsen af den foreslaaede Garanti for Maribo—Båndholm Banen paa de i Lovudkastet fastsatte Vilkaar i Virkeligheden vil paadrages Statskassen en større Byrde, end der alt paahviler Samme som Følge af Garantien for den Lolland-falsterke Bane. Det maa efter Mindretallets Formening anses som utvivlsomt, at Indtagterne af Maribo—Båndholm Banen, naar denne hidtil isolerede Banestump sættes i Forbindelse med de øvrige lollandfste Banestrekninger, navnlig Banen fra Maribo til Røddy, ville forøges ikke ubetydeligt, samtidigt med at Driftsomkostningerne derved forholdsvis formindskes. Båndholms Havn, som, navnlig efter at Røddy Havn er nedlagt, er det naturlige Udførsningssted for hele den mellemste Del af Lolland, vil formentlig faae forøget Betydning ved den paatænkte Udbygning. I det Mindretallet saaledes maa formenes, at Banestrekningen fra Maribo til Båndholm, der efter det Foreliggende i de sidste Aar, uagtet Banens isolerede Stilling, har givet et taaleligt Udbytte, vil være gunstigere stillet i Henseende til Kapitalens Forrentning end Gjennemsnittet af de øvrige lolland-falsterke Baner, maa Mindretallet lægge særlig Vægt paa, at den nævnte Bane vil blive overtagen til en Pris, der er ikke lidet lavere end, hvad en saadan Bane efter de nugældende Konjunkturer vilde koste at anlægge, som og at den almindelige Forstærkningsfond for de lolland-falsterke Baner vil blive forøget med 40,000 Rd. ved Overtagelsen af Maribo—Båndholm Banen. Mindretallet, der saaledes kan slutte sig til Forslagets § 10, finder dog, at det bør stilles som en udtrykkelig Betingelse for Udvidelse af Statsgarantien, at Båndholm Havn erholder den i Lovforslagets Motiver omtalte Udbygning, saa at den bekvemt kan anløbes af saadanne Skibe, som overhovedet søge Farvandet mellem Sjælland og Lolland-Falster. Herom stiller Mindretallet et Vindringsforslag under Nr. 10.

For det Tilfælde, at Flertallets Forslag om, at § 10 skal udgaa, skal blive vedtaget, foreslaar ovennævnte Mindretal, at Indenrigsministeriet be- myndiges til at godkjende en eventuel Overenskomst mellem den lolland-falsterke Banes og Maribo—Båndholm Banens Ciere, om at sidstnævnte Bane kan drives i Forbindelse med de øvrige lolland-falsterke Jernbaner. At Maribo—Båndholm Banen, efter at den lolland-falsterke Bane er sat i

Drift, vedblivende skal drives som selvstændig Bane, forekommer Mindretallet at være saa meget mere urimeligt, som den førstnævnte Bane ikke alene vil være en Sidebane til den lollandfste Længdebane, men tillige vil fremtræde som en Fortsættelse af Banen fra Røddy til Maribo. I det Mindretallet under Nr. 12 eventuelt stiller Forslag om at give Indenrigsministeren den omtalte Bemyndigelse, gaar det selvfølgelig ud fra den Forudsætning, at bemeldte Minister ikke vil godkjende en Drifts-overenskomst mellem de nævnte Baner, hvorved der paadrages den af Staten garanterede Bane Byrder til Gavn for den ikke garanterede Bane.

Til det af Indenrigsministeren under Nr. 13 stillede Forslag, om hvilket henvises til den under Bilag 1 aftrykte Skrivelse, har Udvalget knyttet Underændringsforslag under Nr. 14. Det indrømmer Nødvendigheden af, at Tidsbestemmelsen for Tilveiebringelsen af en Forbindelse mellem Banerne paa Lolland og Falster udsættes til 1ste Juli 1875, naar denne Forbindelse skal ske ved en ny Bro over Guldborgsund, men det kan ikke anbefale en Forhøjelse af det i Lov af 25de Marts 1872 bestemte Beløb, hvorfor Rentegaranti maa gives, saa længe Baneanlægene paa Lolland og Falster kunne siges kun at omfatte den lokale Trafik. Det tør derimod forventes, at, naar den i Lov af 23de Mai 1873 omhandlede Bane fra Nykøbing til Falsters Sydside bliver anlagt, vil en selvstændig Jernbanebro være nødvendig og af særlig Betydning for at fremkalde en større Trafik, saaledes at Statens Risiko, uagtet den større Rentegaranti, vil blive betydelig formindsket. Under denne Forudsætning tror Udvalget derfor at kunne tilraade den forøgede Udvidelse af Rentegarantien.

Udvalget anerkjender, særlig af Hensyn til Forventningen om en gjennemgaaende Trafik med Udlandet paa den falsterke Bane, Nødvendigheden af en Dampfærgesforbindelse mellem Sjælland og Falster, men det kan ikke anerkjende Vægtigheden af de Grunde, hvorpaa Indenrigsministeren støtter sit Forslag under Nr. 15, at, naar den deri omhandlede Dampfærgesforbindelse bliver etableret, skal Indehaveren af Koncessionen paa den Lolland-falsterke Jernbane være fritagen for, som det i Lov af 25de Marts 1872 § 5 er bestemt, at forøge Forstærkningsfonden i Forhold til den større Garanti, som Staten derved kommer til at overtage. Udvalget maa antage, at de lolland-falsterke Baner langtfra ville være saa rentable som de sjællandske Baner, og at Staten som Følge deraf, ved at overtage Rentegarantien, paadrages en betydelig større Risiko overfor de første end over for de sidste. Man har derfor troet at burde foreslaa, at den lovbestemte Forøgelse af Forstærkningsfonden fastholdes, naar Staten overtager en større Rentegaranti ved Etableringen af den foreslaaede Dampfærgesforbindelse.

Den i Lovforslagets § 9 foreslaaede Forandring